

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 7. Quid significet vox περπερευε[σθαι].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](#)

quidem intermitant, donec delaſatus, ac ſoluens, propè exanimis concidat. Hoc quidem & certissimum ac notissimum eſt, & à preſtantii medie Matthiolo litteris prodiſum. Apud Gellium autem eodem loco vbi legitur *πεὶ λοιμῶν λογιστῶν*, non *λοιμῶν*, legi debeat.

Quid ſignificet vox περπερδεῖς?

CAPUT VII.

VERBVM περπερδεῖς, quo utitur M. Tullius epiftola quadam libri primi ad Atticum: verius ſunt: *Ego autem ipſe dixi boni, quomodo εὐτρέπαυλον nouo audito; i Pompeio?*) quoque uſus eſt & Paulus Apoftolus in priore epiftola ad Corinthios, εἰς Ιnquiens, & περπερδεῖς, raro admodum in ſcriptibus Gracis legitur: ideoque variè & à Grammaticis & ab aliis exponitur. Eſt autem iactare & ostentare & inanis gloriola fructum ex re aliqua occupari. Id dicit ex illo ἀγρό magno Basilio, cuius hæc ſunt ἔργα τοῖς. Πάντοι μὲν διὰ χείρας, οὐδὲ διὰ γελωπούς θεάτρου, περπερέας εχει τετραποτα. Neque uſquam meliore vocis interpretatio reperiri potest.

Loci aliquot ex epiftolis ad Atticum emendati.

CAPUT VIII.

EMENDABO, aut ſaltē emendare conabamur. Iisdem epiftolis alia. Libro igitur ſecundo ita legitur: *Cura, amabo te, Ciceronem nostrum. et me videmur, vbi quem, quæſo, idoneam ſententiam eſtere potest illud deſio, ſive patruos, ſive diuinos intertere? Sed nō libet περπερδεῖς.* In libro ſatis vetere, pime donauit vir multis nominibus illuſtriffimus G. lielmuſ Sirleſius Cardinalis, ita ſcripuit: *Cura, amabo te Ciceronem nostrum CINOS CUN OCTIN*.